

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

*Plamen naděje v nás oživ, v píseň chvály proměň jej.
Poutníky, co naději nesou, Pane, chraň a provázej.*

(Hymna Jubilea 2025)

Národní pouť do Říma – bazilika sv. Petra, foto o. Pavel

Z OBSAHU

Svatá Terezie – nové
letnice v církvi **4**

Špekáčkování **5**

Nové logo farnosti **5**

Bratr Benedikt **5–6**

Církev v barvách
CMYK (4) **6–7**

Slovo života **7–8**

ZŠ Salvátor **8–14**

Informace z Centra
pro rodinu **15**

Program Noci kostelů **19**

Informace z Charity **16**

(Ne)obyčejná cesta **17**

Dortová kavárna **18**

Mladifest Medžugorje **18**

Most Viktoria Emanuela II.

Svatá brána v bazilice sv. Petra

Baldachýn nad oltářem v bazilice sv. Petra

Národní pouť do Říma

Děkuji všem, kdo přijali pozvání na tuto národní pouť. V našem autobuse s cestovní kanceláří Miklastour jelo celkem 15 poutníků z Valašska, z toho 5 z Valašského Meziříčí a 2 z Lešné. Někteří přiletěli letadlem a rodina Petrova vyrazila autem, viz str. 17.

Děkuji také těm, kteří nás provázeli modlitbou a program poutě sledovali díky vysílání televize Noe.

Jako každá pouť do Říma byla i tato nezapomenutelným zážitkem. Prožili jsme nádherné bohoslužby a slyšeli jsme skvělé promluvy našich biskupů. Osobně budu vzpomínat na mši svatou v bazilice sv. Petra ve Vatikánu, kterou jsme prožívali ve stejnou dobu, v jakou probíhala pohřební mše svatá za zemřelého uměleckého kováře pana Josefa Hrušku. Byl jsem vděčný, že jsem za našeho drahého zesnulého mohl obětovat mši svatou na tak významném místě. Krásným osvěžením byl závěrečný den pouti v Assisi. Viz fotografie na poslední straně.

o. Pavel

Skupina poutníků našeho autobusu

Řím – Andělský hrad

Proces smíření – další aspekty

Nejdříve bych chtěl odpovědět krátce na několik otázek:

1. Proč se chystá kající bohoslužba smíření?

Před dvěma lety papež František vyhlásil synodu o synodalitě. V církvi i v naší farnosti začalo něco nového, proto je dobré, abychom se vypořádali s minulostí, především když jsme někoho zranili nebo sami jsme byli někým zraněni. Navíc prožíváme v církvi jubilejní rok 2025. K jubilejnímu roku patří vzájemné odpuštění a náprava křivd.

2. Proč byla bohoslužba oddálena?

Když jsme začali přemýšlet, jakou formou proběhne a kdo se jí zúčastní, ukázalo se, že nejde jen o to odpuštít a požádat o odpuštění, ale vyjasnit si důvody, proč má někdo něco proti někomu z nás. Vše podle slov pána Ježíše „Když přinášíš svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že má tvůj bratr něco proti tobě, jdi a smíř se se svým bratrem. Pak se teprve vrať a obětuj svůj dar.“

3. Kdy kající bohoslužba proběhne?

Na posledním zasedání pastorační rady jsme se dohodli na datu 12. září po večerní mši svaté. Bude to dobrý začátek nového školního roku a bude dost času na to, aby se jednotlivé skupiny dobře připravily a také aby se setkali ti, kteří mají něco proti sobě a aby se smířili.

Nyní bych chtěl alespoň krátce zopakovat body z posledního čísla:

1. Smíření s Bohem
2. Odpuštění bližním
3. Prosba za odpuštění
4. Smíření s těmi, kdo mají něco proti nám.

o. Pavel

Smíření, odpuštění, milosrdenství

(Pokračování)

K výše uvedeným bodům je třeba přidat ještě další aspekty, které nám mohou pomoci, abychom více zakoušeli Boží lásku.

1. Odpuštění od církve

Někdo se může ptát, proč chodíme ke zpovědi a proč vyznáváme své hříchy církvi. Nejčastější odpověď je, že kněz nám odpouští ve jménu Boha a že je jakýmsi prostředníkem (v Kristu Ježíši) mezi Bohem a lidmi. Tato odpověď není úplná. Kněz zastupuje také církev jako společenství Božího lidu a odpouští nám jménem církve, když jsme svými hříchy církev a její dobré jméno poškodili.

Když jsme tedy církvi udělali ostudu, je třeba, aby nám církev odpustila. Proto chodíme ke zpovědi.

2. Odpuštění církvi

Protože církev tvoří nedokonalí a slabí lidé, může se stát, že nám v určitých situacích ublíží. Snadněji se lidem odpouští, když je církev prostřednictvím svých představitelů, tj. hlavně biskupů a kněží, prosí za odpuštění. Také toto by mělo být součástí chystané kající bohoslužby 12. září. Chtěl bych se omluvit jménem církve všem, kterým v našem městě a v naší farnosti církev nějak ublížila. Částečně toto smíření, především mezi církvemi, proběhlo v rámci akce Otcovo srdce. Mnozí jste se těchto se-

tkání zúčastnili. Tento proces by měl probíhat v naší farnosti i nadále.

3. Odpustit sobě

Někdy se může stát, že člověku, který selhal, odpustil Bůh, církev i bližní. Tento člověk ale nedokáže odpustit sám sobě. Může to být jakási skrytá pýcha. Nedokážu akceptovat selhání. Myslím, že si odpuštění Boha a lidmi nezasloužím. Nedokážu žít s pocitem viny zvláště, když už své chyby nemohu napravit. Je možné ještě najít pokoj a odpustit sám sobě. Jestliže člověk miluje Boha, pak i tyto těžké skutečnosti pomáhají k dobrému. Jinými slovy lidsky neřešitelné situace nás otevírají novým způsobem Boží lásky, která je stále větší, než si dokážeme představit. Při pohledu na kříž vidíme, že se ta největší katastrofa v dějinách obrátila v největší požehnání. V Kristu Ježíši můžeme zakusit, že i to zlé, co jsme způsobili, Bůh v životě postižených obrátil anebo ještě obrátí k dobrému.

o. Pavel

Svatá Terezie – nové letnice v církvi

Toto číslo života farností je poslední, které vychází před stým výročí svatořečení této světice. Při této příležitosti bych chtěl zmínit ještě tři skutečnosti:

1. Duchovně hudební pásmo Růže z Lisieux

V neděli 23. března k nám přijeli mladí lidé ze Štramberka a předvedli pásmo o sv. Terezii. Jsem velmi vděčný za to, že jsme byli první farností, kromě Štramberka, kde byla tato akce

*o. Pavel se třemi svatými Terezičkami
(Jedna dívka hrála Terezku v dětském věku,
druhá před vstupem do kláštera a třetí jako řeholnici.)*

uskutečněna. Podle toho, co jsem zažil a co jsem slyšel i od dalších diváků, naše očekávání byla převýšena hojností Božích darů. Neuvěřitelně silně jsme mnozí vnímali působení Ducha svatého. Vyjádřil to mohutný potlesk na konci. Zároveň byli touto milostí zasaženi i účinkující. Bylo vidět, že jsou nejenom šťastní, že nám zprostředkovali svojí službou tento zážitek, ale sami byli také hojně obdarováni. Když jsme si pak po skončení pásma povídali, naše sdílení nebralo konce. Hned jsem si říkal, že by nebylo špatné, aby v naší farnosti proběhla ještě repríza, případně, kdyby toto vystoupení bylo v nějaké sousední farnosti, určitě dáme vědět, aby i další mohli prožít něco podobného.

2. Svatá Terezie a proměna farnosti

Pokusím se napsat, jak to jde dohromady. V minulém čísle jsem psal o tom, že prioritou toho, co se ve farnosti děje, má být evangelizace. Je třeba přejít od udržovacího režimu k misijnímu zápalu. Někdo se ale může ptát, co vlastně máme dělat? Myslím si, že tato otázka není správně položena. Nejde o činnost, kterou vyvíjíme navenek. Jde o změnu pohledu a smýšlení. A právě v tom nám může sv. Terezie hodně pomoci. I když žila skrytá v kontemplativním klášteře, její život měl zcela misijní rozměr. A to do té míry, že byla prohlášena za patronku misí a misionářů. Když se jí ptali, proč jde v patnácti letech do kláštera, odpověděla: Budu se modlit za kněze a za obrácení hříšníků. Když se její život chýlil ke konci, říkala, že v této činnosti bude pokračovat i po smrti: Moje nebe se bude dít na zemi až do konce světa. Ano, chci své nebe prožívat tak, že budu konat dobro na zemi. Vráťm se, sestoupím.

Kéž bychom si osvojili tento postoj. Ježíš říká apoštolům: Jako Otec poslal mne, tak já posílám vás. Máme tolik příležitostí k apoštolátu neboli evangelizaci.

3. Omluva

Jako třetí bod k tomuto článku bych chtěl připojit omluvu. Omylem jsem ohlásil, že sté výročí svatořečení svaté Terezie z Lisieux bude 17. dubna. OMYL! Toto výročí bude až 17. května. To znamená v den arcidiecézního setkání mládeže na Svatém Hostýně v rámci jubilejního roku. Na jedné straně je trapné, že jsem se takto spletl. Všecko zlé je však k něčemu dobré a osobně mám radost z toho, že se na toto výročí ještě mohu připravovat celý měsíc. Prozatím byl tento čas přípravy velmi požehnaný a už jsem se bál, že by déšť růží od svaté Terezie měl po velkém výročí zeslábnout. Určitě bude také příležitost, abychom se i ve farnosti společně modlili nějakou nověnu, která začne ve čtvrtek 8. května.

o. Pavel

Setkání mládeže

V jubilejním roce 2025 se uskuteční v sobotu 17. května na svatém Hostýně. Začátek bude ve 12:30. Již v minulém čísle Života farností byl přesný program a také způsob, jak se na toto setkání přihlašovat. Prosím všechny farníky, aby se za mládež i za toto setkání modlili, a pokud máte možnost, mladé lidi k účasti povzbudíte.

o. Pavel

Setkání našeho děkanátu v katedrále v Olomouci

Znovu toto setkání připomínám a moc bych si přál, abychom se tam setkali ve velkém počtu. Brzy bude vyhlášena možnost přihlásit se do jediného autobusu, který na pouť pojede. Vzhledem k tomu, že bude povoleno parkování před katedrálou, může se zúčastnit i větší počet poutníků, kteří přijedou autem. Je možné přijet také vlakem. Trať po havárii v Hustopečích nad Bečvou je již průjezdná.

o. Pavel

Z pastorační rady

Špekáčekování – Odpoledne pro farnost

Drazí bratři a sestry,
je to již dlouhý čas, možná i několik let, kdy jsme uvažovali s některými farníky o tom, že bychom v naší farnosti mohli udělat FARNÍ DEN. Kde bychom se mohli potkat, popovídat si, něčeho dobrého se najít a také se osvěžit třeba dobrou limonádou. Pro děti všeho věku i pro dospělé připravit zajímavý program plný her, dovádění, ale také odpočinku. Na jedné z posledních pastoračních rad jsme znovu otevřeli při plánování jiných akcí i tuto možnost. Nejprve to vypadalo, že letos opět nenajdeme volný termín, protože jsme uvažovali o nějakém nedělním čase. Ale protože týden má 7 dnů a jedním z nich je sobota, tak nakonec o. Pavel našel termín 14. 6. 2025. Ještě více mě utvrdilo, že by to mohla být akce prospěšná, když jsme společně s ředitelem ZŠ Salvátor hledali možnost, jak propojit tyto dvě spojené nádoby, a to školu a farnost. Musím podotknout, že pan ředitel není z naší farnosti, ale došel ke stejné myšlence uspořádat podobný den. A pak už jen zbývalo se domluvit na organizaci, kterou na sebe vzal spolek Šance. Věříme, že se nám podaří připravit pěkné odpoledne, kde každý najde něco pro sebe. Děti, rodiče, dědečkové a babičky také, všichni kdo se cítíte být součástí farnosti nebo dáváte děti na ZŠ Salvátor: byli bychom rádi, kdyby pro tuto akci platila vize farnosti: TOUŽÍME BÝT DOMOVEM PRO KAŽDÉHO, KDO HLEDÁ BOŽÍ LÁSKU, A ZVEME K TÉTO ZKUŠENOSTI I TEBE, tedy pozvání platí i pro ty, kteří by rádi poznali, že být věřícím i v dnešní době je možné a že prožívat osobní vztah s Bohem lze i skrze setkávání se mimo kostel.

Za Pastorační radu Hynek Vančura

Nové logo farnosti

Naše farnost má nové logo. Možná jste si jej již všimli na webových stránkách a brzy se také objeví u vchodu do nové budovy farnosti, kde sídlí ZŠ Salvátor.

Římskokatolická
farnost
Valašské Meziříčí

Tvůrcem loga je grafik Jakub Vémola, na zadání a výběru finální varianty se kromě otce Pavla podíleli farníci z týmu pro web a média.

V příštím čísle ŽF přineseme více informací o symbolice, kterou logo obsahuje, a také o možnostech jeho využití.

Filip Dřímál

Svědectví o duchovním povolání

Bratr Benedikt – David Dřevojáněk

Nejdříve poprosím na úvod o krátké vlastní představení Tvé osoby.

Vyrostl jsem ještě za komunismu v rodině již dlouho nevěřící. Dá se ale říci, že jsem si z domova odnesl pozitivní vztah k hodnotám, jako je svoboda, odpor k nespravedlnosti anebo láska k přírodě a umění. Hodně jsem četl. Vyučil jsem se v oboru elektro. Můj koníček – vodácký oddíl mě nadchl pro práci s dětmi, a proto jsem se záhy rozhodl pro studium pedagogiky. Zaujala mě práce s dětmi předškolního věku. Právě na studiích jsem uvěřil Evangeliumu.

Jaké (a odkud) byly první impulsy pro Tvé rozhodnutí začít se vážně zabývat myšlenkou na život zasvěcený Bohu?

Mé obrácení se opíralo hlavně o svědectví mých přátel, ale taky o zkušenost vnitřní modlitby. Ta mě přivedla až k rozhodnutí zasvětit se jí zcela v nějakém kontemplativním klášteře. A tak jsem už po roce práce ve školce odešel do Konviktu v Litoměřicích s tím, že budoucnost ukáže, kam jít dál.

Farnost Valašské Meziříčí ve spolupráci se ZŠ Salvátor a spolkem Šance pro naše děti

vás zvou na

HRAVÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI, RODINY, ŠKOLU A FARNOST

TERMÍN: SOBOTA 14. ČERVNA 2025 VE 14 HODIN

KDE: VENKOVNÍ HŘIŠTĚ ISS Palackého ulice Valašské Meziříčí

Potýkal ses s nepochopením či překážkami ze svého okolí? Došlo v tomto vývoji na cestě ke kněžství/řeholi k nějaké vážnější krizi?

Hlavně pro mou rodinu bylo mé rozhodnutí a cesta opravdu nepochopitelné. Nebylo to pro nás lehké období. Já sám jsem zpočátku plánoval založit rodinu a měl jsem několik vážných známostí. A tak jsem byl vlastně považován za zrádce svých blízkých, i mé kariéry a vůbec vlastní budoucnosti. Trpělivost a vzájemná úcta nám ale pomohla dostat se z nejhoršího. Časem – být dál jdeme každý vlastní cestou, se naše upřímná láska obnovila. Co se týče mého řeholního povolání, nikdy jsem o něm nepochyboval. Krize, kterými je třeba si projít a ke kterým jsme dokonce vychovávaní řeholí, jsem tak vždy mohl považovat spíš za příležitost k duchovnímu zrání. Ačkoliv se to jako samozřejmost v dané chvíli vůbec nezdá. Dlouho mě například trápila otázka, jak by měla vypadat moje kněžská služba. Zdá se mi, že konečně nalézám odpověď.

Jak jsi prožil léta studia a formace v semináři/řeholních domech?

Studium teologie v Olomouci mě moc bavilo. Žil jsem ale v semináři jako v klášteře. Jezdil jsem do Polska a do Francie poznávat mnišskou tradici a po třetím ročníku jsem požádal biskupa o přerušení studia a možnost odjet na rok rozlišování povolání do Mnišského bratrstva Jeruzalém v Paříži. Po čtyřech měsících tam jsem měl jasno a před 25 lety jsem do komunity vstoupil. Po ukončení noviciátu jsem pokračoval ve studiu teologie v Paříži. Poté jsem byl poslán do Montrealu v Kanadě, kde jsem strávil šest let, studium dokončil v Québecu, složil věčné sliby a byl vysvěcen na kněze. Naše komunita má mnišskou spiritualitu: modlitba a práce. Co je však nové, je to, že se je snaží vnést na takzvanou poušť velkoměst. A tak jsem kromě Paříže a Montrealu žil taky devět let ve Varšavě, dva roky v Itálii, z toho rok v Římě, a nyní žiji ve Štrasburku. V Itálii jsem začal vážně uvažovat o poustevnickém životě. Jde o primitivní formu mnišského života, jinak komunitního. Před třemi lety jsem dostal souhlas mého představeného k životu v samotě a brzy se taky přestěhuji mimo město, do poustevny, která na mě čeká ve francouzském Středohoří.

Máš nějaké osobní blízké přátele (či vzory) mezi duchovními?

Mám díky Bohu mnoho přátel a každý z nich je mi svým způsobem vzorem. Lidé v sobě nesou ohromné duchovní bohatství, které je na mnohých patrné ihned a u některých je spíš ukryté, anebo dokonce zakryté nejrůznějšími formami utrpení. Bůh nás osvobozuje a dává nám radost. Vždy jsem si cenil pokory hledajících. Poutníků. Docela často jsem takové potkával na studiích. I mezi mými bratry v komunitě je takových několik. Abych vzpomenu jen jednoho, inspiroval mě náš, dnes už zemřelý, bratr John-Patrick, bývalý námořník, pak anglikánský kněz, pak katolický mnich a kněz, velký milovník samoty a modlitby Ježíšovy. Ale jsem přesvědčen, že bych mohl totéž říct o každém z těch, které díky Bohu mohu nazvat přáteli.

Oslovily Tě myšlenky současné synodální cesty v církvi – a pokud ano, jak se to u vás v řeholní komunitě projevuje? Jaké jsou zkušenosti s tímto procesem v zemi, kde nyní působíš?

Řeholní život je ve své podstatě synodální. Jde přece o společ-

nou cestu skupiny bratří v Církvi! Ale i tak jsme se museli zaposlouchat do volání biskupů a začít reformu. V naší komunitě šlo zvláště o důležitou otázku, jak fungovat po smrti zakladatele, na kterého se hodně spoléhalo, kolem kterého se komunita mnichů i komunita mnišek – tak trochu „nesynodální“ – shromáždila, a bez kterého po pár letech nebylo jasné, kudy dál. Deset let jsem byl členem generální rady, a tak jsem si reflexe opravdu užil! Šlo vlastně o jakési překročení vlastního stínu a návrat k synodalitě jakožto pravé totožnosti bratrského společenství. Naše nové konstituce, které si chceme letos v červnu odhlasovat, odrážejí naše dospívání k odpovědnosti, dialogu, subsidiaritě a lidskosti.

Každý člověk se čas od času (někdy i často) cítí ve své práci/sluzbě přetížený, někdy i nedoceněný a nepochopený. Je u Tebe nějaká cesta, způsob, jak se s tím vyrovnávat?

Problém jsem měl spíše opačný: spoléhalo se na mě, má práce a služba byly vyzdvihovány a vyhledávány. Přesto – anebo právě proto – jsem si na dno občas sáhl. Jako představený nebo jako formátor jsem několik let žil tak říkajíc bez srdce. Sice jsem s nadšením realizoval to, co mi bylo svěřeno, ale teprve návrat do samoty mi vrátil hloubku povolání a radost v srdci. Každý z nás má rezervy. Dokážeme si poradit. Ale Bůh nám nabízí i něco hlubšího a je jen na nás, zda si troufneme to přijmout, anebo se spokojíme s „řekněme, „dobře prožitým“ životem.

Naše farnost si nedávno zformulovala svou vizi pro nejbližší období: „Toužíme být domovem pro každého, kdo hledá Boží lásku, a zveme k této zkušenosti i Tebe“. Má vaše komunita také nějaké motto/heslo či vizi, které by vyjadřovaly její poslání?

Ano. Ve zkratce se o našem charismatu říká: *V srdci města, v srdci Boha*. Velkoměsto, typický fenomén současné civilizace a kultury, se svým pozitivním nábojem společenství života a se svou negativní odlišující stránkou, je pro nás místem kontemplace Boha. V srdci města se cítíme být v srdci Boha. Jde především o povolání ke kontemplaci nejkrásnějšího z lidských synů, Ježíše Krista, ale i toho Božího obrazu, jakým je každý člověk obdařený schopností vzájemné lásky a sebeobětování, modlitby a spolupráce. Církev se zrodila ve městech a k věčnému městu směřuje. Je jen třeba Evangelia, aby onu velkou díži těsta důkladně prokvasilo!

Otázky položil Václav Dřímál

Ze života církve

Církev v barvách CMYK

(pokračování z minulého čísla ŽF)

Církev v černé

Zdá se, že písmeno K je v barevném modelu CMYK označením pro čtvrtou černou barvu, ale ve skutečnosti to tak není. Písmeno K nepochází ze slova black, ale vztahuje se k anglickému slovu key, klíč. Pro tisk obrazu technologií CMYK by vlastně stačily jen tři barvy – purpurová, azurová a žlutá, protože černá

vznikne jejich složením. Realita je však taková, že jejich smícháním vznikne jen cosi tmavohnědě šedivého. Tiskař tedy raději sáhne po černém inkoustu. Je to hezčí, ekonomičtější a nám se tím nabízí v kontextu našich úvah o církvi další zajímavý prvek. Černou barvu si obvykle dobrovolně nevybereme, a to i přesto, že je barvou elegantní a sváteční. Spojujeme ji spíše s událostmi, o kterých neradi mluvíme, a tak zůstane i tato stránka církve zahalena tajemstvím, o kterém se nedá dost dobře psát. Vyjadřuje totiž naši osobní, subjektivní a jedinečnou zkušenost, jak si ji každý může udělat a dělá sám. Je to barva vyžadující odvahu k vykročení do neznáma a proti zvyklostem vlastního života. Zkrátka a dobře, má-li být obraz o církvi úplný, je třeba s ní mít osobní zkušenost, která je nepřenosná.

Tak jako při tisku dodává černá barva obrazu konkrétní obrysy, plasticitu a živost, dodává zkušenost jakýmkoli slovům nebo obecným pojednáním o církvi konkrétní význam a smysl. Všechno to hezké a duchaplné nebo i kritické a pohoršující, co se dá vyslovit nebo napsat, se týká také každého z nás osobně. Teprve díky osobní zkušenosti, případně i angažovanosti, dostává církev skutečné obrysy. Jaké? Třeba takové.

Mám kamaráda. Před časem jsme se vůbec neznali, ale teď si ho nesmírně vážím, protože vím, čím prošel a co všechno v životě „ustál“. Přišel za mnou, že se chce nechat pokřtít. Následovala řada obvyklých setkání, a protože jsme přibližně stejně staří, povídali jsme si především o sobě. On mi vyprávěl o své závislosti na hracích automatech, o tom jak pohltila jeho život a jak se pomalu léčil. Já jemu zase vyprávěl o svých starostech s lidmi, s Bohem, který také pohltil můj život, o své práci, o církvi a víře. Při jednom setkání jsem se mu snažil vysvětlit důvody ke slavení neděle – ty obecné psychohygienické i ty křesťanské spojené s návštěvou kostela. Když jsme se později setkali, podezřívám jsem ho, že to hraje a chce se mi zavděčit. S nadšením vyprávěl, jak díky tomu, že si uvědomil, že existuje neděle, získal celý týden úplně jiný rozměr. Žilo se mu spokojeněji. Udělal si právě svou vlastní zkušenost s vírou a zdálo se, že dobrou. Jeho život a snad i obraz církve dostal pevnější obrysy.

Konkrétní tvary totiž dávají církvi křesťané svými rozmanitými činnostmi, které se dějí třeba v rámci farnosti. Svě o nich ví třeba katechetka, která ve volném čase učí děti náboženství, rodiče, kteří pomáhají s přípravou dětí ke svátostem, kostelník, který den co den otevírá a zavírá kostel, ženy, co uklízejí a připravují květiny, mladí, kteří chystají tábor pro děti, malí ministři, kteří vstávají dříve než ostatní děti, aby ještě před školou doběhli do kostela, nadšenci, kteří obcházejí nemocnice a domovy seniorů, organizují sbírky, pořádají koncerty, modlitební setkání nebo biblické hodiny. Také jejich zásluhou se dá poznat, jaká je církev – a to velice podstatně.

Díky za to, ale pozor na to. Černá barva je i barvou stínů, a podobně jako k lidem i k církvi tyto stíny a temná zákoutí patří. Čím déle v církvi a s církví žiji, tím více jich rozeznávám a jsem i jejich nevyhnutelným účastníkem. Ano, i já mám na nich svůj podíl – svým mlčením, svými útky, svým vymlouváním se, vyhýbáním a ospravedlňováním.

Do černé barvy halí církev v pohledu veřejného mínění všechna ta veřejně známá zneužití moci na dětech i dospělých, nejasnosti se správou majetku, kariérismus církevních představitelů nebo obecnou aroganci kněží k ženám. Mně stačí, i když slyším, že kolega kněz pohoršil své farníky nedělním kázáním nebo snoubence tím, jak je přijal nebo spíše nepřijal mezi dveřmi. Možná právě pro tuto černou barvu církve se znovu a znovu učím – vyjádřeno parafrází názvu knihy Viktora Frankla – přesto říci církvi ano. Je to určitě nepřiměřená paralela a možná si po-

myslíte, že i docela dobrý alibismus, ale slovo přesto mi pomáhá vidět církev jako živý organismus a ne jako sterilní zkamenělinu. Černá barva je v tisku klíčem, protože vyznačuje důležité klíčovací značky. Klíčem k jakékoli skupině lidí jsou jednotlivci, kteří ji tvoří. To platí o rodině církve i o rodině samotné. Potřeby, pocity, starosti, zájmy, hodnoty jednotlivců tvoří prostor rodinného života – vytvářejí domov. Nábytek, stůl, nádobí, oblečení, ale také pohozené hračky, obrazy na stěnách, květiny nebo umytá či neumytá okna vypovídají o lidech, kteří se tady pohybují, a také o tom, o co jim více méně jde. Tyto maličkosti jsou nejvíce vidět a vytvářejí to, čemu se říká atmosféra, klima, duch místa. Je to jen náš křehký, nedokonalý, ale jediný možný způsob, jak vyslovit nevyslovitelné, zobrazit nezobrazitelné a zachytit nezachytitelné. V církvi je těmito všedními prostředky odrážejícími lidské zájmy a jednání zviditelňován Duch Boží, a ač to zní vznešeně, myslím, že není ničím odtrženým od života. Právě naopak. V rodině i v církvi je černá barva žitou všedností. Tvoří pevné obrysy přítomnosti, ale současně disponuje hloubkou, která má schopnost otevřít se věčnosti.

P. Dr. Theol. Tomáš Cyril Havel CFSsS

Společenství

Slovo života na duben 2025

„Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“ (Iz 43,19)

Babylonské vyhnanství a zničení jeruzalémského chrámu vyvolalo v izraelském lidu ko-lektivní trauma a položilo teologickou otázku: Je Bůh pořád s námi nebo nás opustil? Cílem této části Izajášovy knihy je pomoci lidu pochopit, co Bůh působí, důvěřovat mu, a tak se moci vrátit do své vlasti. A právě ve zkušenosti vyhnanství se zjevuje tvář Boha stvořitele a spasitele.

„Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“

Izajáš připomíná věrnou Boží lásku ke svému lidu. Jeho věrnost zůstává stálá i během dramatického období vyhnanství. Přestože zaslíbení daná Abrahamovi se zdají být nedosažitelná a uzavřená smlouva se zdá být v krizi, lid Izraele zůstává obzvláště privilegovaným místem Boží přítomnosti v dějinách.

Prorocká kniha se zabývá existenciálními otázkami, které jsou zásadní nejen pro onu dobu: kdo má v rukou průběh a smysl dějin? Tuto otázku si lze položit i v osobní rovině: Kdo drží v rukou osud mého života? Jaký je smysl toho, co prožívám nebo co jsem prožil?

„Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“

Bůh působí v životě každého člověka, neustále dělá „nové věci“. Pokud si toho vždy nevšimneme nebo nedokážeme pochopit jejich význam a dosah, je to proto, že ještě klíčí, nebo proto, že nejsme připraveni rozpoznat, co On koná. Rozptýlení událostmi, které se nám dějí, tisíci starostmi, které svírají naši duši, myšlenkami, které nás obtěžují, se možná dostatečně nezastaví-

me, abychom pozorovali tyto výhonky, které jsou jistotou Jeho přítomnosti. On nás nikdy neopustil a neustále tvoří a přetváří náš život.

„Tím ‚něčím docela novým‘, tím ‚novým stvořením‘, které Bůh učinil, jsme my. (...) Nedívejme se už do minulosti, abychom s lítostí vzpomínali na nenávratně minulé úspěchy anebo plakali nad svými chybami. Věřme pevně v působení Boha, který může i nadále konat ‚nové věci‘.“¹

„Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“

Společně s těmi, kteří s námi sdílejí cestu našeho života, s naší komunitou, přátele, kolegy z práce, se snažme pracovat, navzájem se konfrontovat a neztrácet důvěru, že se věci mohou změnit k lepšímu.

Rok 2025 je výjimečný, protože datum pravoslavných Velikonoce se shoduje s datem tohoto svátku ostatních křesťanských denominací. Kéž by tato událost, společné velikonoční svátky, byla svědectvím o vůli církví pokračovat v neustálém dialogu, ve společném přístupu k problémům lidstva a iniciování společných akcí.

Připravme se proto na prožívání této velikonoční doby s plnou radostí, vírou a nadějí. Stejně jako Kristus vstal z mrtvých, i my, poté co jsme překonali své pouště, se nechme na této cestě doprovázet tím, kdo vede dějiny i náš život.

Patrizia Mazzola a tým Slova života

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na březen 2004, viz Nové město 3/2004, str. 15.

ZŠ Salvátor

ZŠ Salvátor v dubnu

Když uplyne měsíc duben, školní rok se začíná nezadržitelně chýlit k závěru. Třetí čtvrtletí je za námi, je po pedagogické radě, po přijímacích zkouškách na střední školy, po zápisu budoucích prvňáčků. Výsledky přijímacích zkoušek a konečná umístění žáků na střední školy ještě neznáme, doufám ale, že žáci přijímačky zvládli a že se tak splní jejich přání. K zápisu (několik podrobností níže) přišlo téměř třicet dětí a my se těšíme na naplněnou I. třídu.

Uplynulý měsíc byl opravdu pestrý na školní i mimoškolní akce.

Biologická olympiáda – okresní kolo

V pondělí 17. března reprezentovala děvčata z VIII. třídy Julie Lorenzová a Marie Machurová naši školu v okresním kole Biologické olympiády. Tato soutěž se konala na Gymnáziu Františka Palackého ve Valašském Meziříčí. Tématem letošního ročníku bylo „Obrana, aneb jak nebýt sežrán“. Holky splnily písemný test, poznávačku přírodnin a vypracovaly laboratorní úkol na téma Určování krevních skupin. Za zmínku jistě stojí umístění Julie, která obsadila 19. místo mezi celkovými 35 soutěžícími (soutěžili žáci osmých, devátých tříd a víceletých gymnázií). Děvčatům děkuji za zájem o tuto soutěž a za jejich úsilí, a věřím, že v příštím roce se na naší škole najdou reprezentanti mezi milovníky přírody také.

Hana Havranová

Divadlo Nový Jičín – představení pro I. a II. tř.

V úterý 18. března se naši prvňáčci a druháčci vydali autobusem do divadla v Novém Jičíně. Čekalo je tam divadelní představení „Pohádka do dlaně“. Veršovaný pohádkový příběh o ročních obdobích i o tom, co které z nich s sebou přináší a jak je každé z nich úplně jiné. Zároveň to byl také příběh dvou sněhových vloček a jejich životní pouti. Děti si tak zopakovaly nejen střídání ročních dob, ale seznámily se také s koloběhem vody v přírodě. Velice pěkně zpracované divadelní představení se nám i tentokrát moc líbilo.

Petra Mikešová, Eva Novosadová

O poklad strýce Juráše – úspěch našich žákyň v okresním kole

Literární (a výtvarné) soutěže s tímto poetickým názvem se naši žáci účastní již řadu let. Svůj jazykový um mohou poměřit v poezii, próze či komiksu. Nejinak tomu bylo i letos. Vyhlášení výsledků okresního kola proběhlo 18. 3. v malém sále kina ve Valašském Meziříčí. Díla dvou našich žákyň (**Magdalena Petrovická, VII. třída a Miriam Dřímlová, IX. třída**) se zalíbila porotě natolik, že stanuly ve své kategorii na stupních vítězů **na 2. a 3. místě**. Gratulujeme! (Všechny oceněné příspěvky lze najít ve Sborníku, který u této příležitosti knihovna Val. Meziříčí vydává.)

Zuzana Coufalíková

Mše svatá ke cti sv. Josefa

Ve středu 19. března jsme se spolu s farníky zúčastnili Slavnosti sv. Josefa na mši svaté. Otec Pavel nám v kázání znovu připomněl, za jak mnoho vděčíme svatému Josefovi v souvislosti s rekonstrukcí farní budovy pro ZŠ Salvátor a DS Rybičky. A taky že jeho přímluvy budeme i nadále potřebovat při budování nové DS na ulici Stříbrná. Vyzval nás, abychom se neostýchali na sv. Josefa obracet ve všech těžkostech a starostech, taky nám může pomáhat upevnit víru a těm dříve narozeným pomáhat od strachu ze smrti. Přímluvy přečetli žáci IV. třídy, kteří taky přinesli obětní dary. Na závěr jsme se s o. Pavlem pomodlili modlitbu ke sv. Josefovi.

Magda Krupová

„Měj svůj směr“ – jak správně vybrat střední školu

Žáci 8. ročníku se 19. března zúčastnili projektového dne s názvem „Měj svůj směr“, který připravil tým z Oddělení kariérového poradenství z Odboru školství Krajského úřadu ve Zlínském kraji. Program se zaměřoval na správnou volbu střední školy a skládal se z oblasti sebepoznání, v níž se naši osmáci zamýšleli nad silnými stránkami svými i spolužáků. Následoval Hollandův

test profesního zaměření a odkazy s ukázkami dalších sebe-poznávacích testů, jejichž ukazatele jsou pro volbu budoucího studia stěžejní. Účastníky čekala část zaměřená na konkrétní povolání s ukázkami a otázkami na to, co jednotlivá povolání obnáší. Na závěr nechyběly ani četné otázky. S sebou si každý odnesl i myšlenkovou mapu s vlastním poznáním, užitečnými informacemi nebo QR kódy k dalšímu zjišťování informací.

Ludmila Černochová, Jiří Krupa

Největší přání – knihovnická lekce pro I. třídu

Při dalším výchovně vzdělávacím programu v knihovně se prvňáčci seznámili s příběhem plyšového modrého koníka. S napětím sledovali jeho pouť z továrny na výrobu hraček až k novému majiteli. A navíc mohli tuto cestu sami absolvovat prostřednictvím robotické hračky a vyzkoušet si jednoduché programování.

Petra Mikešová

Turnaj v přehazované v Rožnově pod Radhoštěm

Dne 20. března se vybraní žáci a žákyně 4. a 5. ročníku zúčastnili prvního ročníku turnaje v přehazované, který se konal v Rožnově pod Radhoštěm. Na turnaji se představily školy z Rožnovska, Vsetínska a Valašského Meziříčí. Pro všechny naše žáky to byla premiéra ve školních dresích a první zkušenost s reprezentací školy. Velmi mě těší, že jsem u dětí během hry pozoroval spolupráci, vzájemné povzbuzování, fair play, a především radost z každého získaného bodu. Ačkoli jsme tentokrát neskončili na stupních vítězů a umístili se na 5. místě, vnímám tento turnaj jako cennou zkušenost a motivaci pro další zlepšování. Velké díky patří všem žákům za výbornou reprezentaci naší školy.

Šimon Vrána

Úspěch v recitaci – okresní kolo

Mimořádného úspěchu dosáhl náš malý školáček – **Adam Cabák z I. třídy** – když se 20. 3. v okresním kole recitační soutěže umístil na **3. místě!** Adámkovi moc gratulujeme.

Matematický klokan

Mezinárodně koordinovaná soutěž **Matematický klokan** byla vytvořena podle obdobné soutěže, která byla v osmdesátých letech minulého století pořádána v Austrálii. V ČR se soutěž Matematický klokan konala poprvé v roce 1995. Pořadatelem Klokana v ČR je Jednota českých matematiků a fyziků ve spolupráci s Katedrou algebry a geometrie Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a Katedrou matematiky Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Soutěžící jsou podle věku rozděleni do 6 kategorií: **Cvrček (2.-3. třída ZŠ), Klokánek (4.-5. třída ZŠ), Benjamín (6.-7. třída ZŠ), Kadet (8.-9. třída ZŠ), Junior (1.-2. ročník SŠ) a Student (3.-4.**

ročník SŠ). Soutěží se ve všech krajích naší republiky v jednom termínu, obvykle v pátek po třetím březnovém čtvrtku, takže žáci a studenti absolvují školní, oblastní, republikové a vlastně i mezinárodní kolo ve své lavici. Ve všech kategoriích soutěžící řeší soubor testových úloh ve stanoveném čase, přičemž vybírá jednu z pěti nabízených možností řešení. Úlohy jsou seřazeny ve třech skupinách podle obtížnosti, za správnou odpověď získává soutěžící 3, 4 nebo 5 bodů, za špatnou odpověď se mu jeden bod strhává. Aby soutěžící nedosahovali záporných výsledků, dostávají do vínku takový počet bodů, kolik je v kategorii úloh. U nás se nejvíce dařilo těmto řešitelům:

kategorie Cvrček: 1. Terezie Čunková, 2. Štěpán Lev, 3. Pavel Bernkopf (všichni III. třída),

kategorie Klokánek: 1. Eliáš Dřímál, 2. Michaela Bernkopfová, 3. Terézia Pancisynová (všichni V. třída)

kategorie Benjamín: 1. Kryštof Perutka, 2. Filip Tyralík, 3. Magdalena Petrovická (všichni VII. třída)

kategorie Kadet: 1. Timotej Zgabaj (VIII. třída), 2. Ema Strýčková, 3. Terezie Vránová (obě IX. třída)

Křížová cesta

Na pátek 21. března jsme připravili pobožnost Křížové cesty, kterou jsme se modlili společně s farníky ve farním kostele v tradičním čase se začátkem v 16:45. Křížovou cestu ruky jsme proložili promítáním diapoziivů. Při čtení se střídali učitelé s žáky.

Světový den vody

Oslavy Světového dne vody, který každoročně připadá na 22. března, jsou tradičně spojeny s množstvím akcí určených pro veřejnost, při kterých je možné navštívit místa spojená s vodou, která jindy během roku bývají nepřístupná, např. úpravní a čistíčky vod. Světový den vody se slaví od roku 1993 a důvodem je skutečnost, že na světě více než miliarda lidí trpí nedostatkem pitné vody nebo nemá přístup k vodě. Velkým úkolem a cílem je tedy ochrana vody a její šetření. Kromě toho je každým rokem zpracováváno určité specifické téma. V roce 2024 to bylo téma „Voda pro mír“. Motto letošního Světového dne vody je „**Ochrana ledovců**“. Ve škole jsme pro děti připravili ve spolupráci s Mgr. Mičunkovou jednoduché pokusy, při kterých děti viděly, co voda dokáže.

Magda Krupová

Šachový turnaj „Zašovský koumák“ – skvělý úspěch našich šachistů

V sobotu 22. března se sedm žáků z naší školy zúčastnilo šachového turnaje jednotlivců „Zašovský koumák“, který se usku-

tečnil v budově ZŠ v Zašové. Samotný turnaj byl po rozehrání zahájen v 9:00 a trval až do 14:00. Tohoto turnaje se zúčastnilo **celkem 44 mladých šachistů**. Naši šachisté byli úspěšní ve všech čtyřech kategoriích a získali celkem tři zlaté medaile a jednu stříbrnou.

V kategorii mladší dívky získala stříbro Emilka Potěšilová.

V kategorii starší dívky zvítězila Magda Petrovická.

V kategorii mladší chlapci zvítězil Martin Křištof.

V kategorii starší chlapci zvítězil Honza Stančík a stal se taky absolutním vítězem turnaje, když z osmi partií osmkrát vyhrál.

Také další umístění našich žáků podle kategorií je moc pěkné:

4. místo Nikol Dřimalová, 8. místo Matyáš Kutálek a 9. místo Karel Pekárek.

Chtěl bych všem žákům pogratulovat a poděkovat za předvedené výkony a za příkladnou reprezentaci školy.

Jiří Krupa

Výstava Rudolf II. ožívá – akce pro nadané žáky

V úterý 25. března jsme s našimi šikovnými žáky zúčastnili výstavy Rudolf II. ožívá, která se konala v zámku Žerotínů ve Valašském Meziříčí. Akce byla velmi přínosná a poutavá, jelikož nabídla interaktivní vhled do doby císaře Rudolfa II., jeho dvora, vědy, umění a alchymie. Žáci měli možnost seznámit se s významnými historickými osobnostmi, které působily na dvoře Rudolfa II., a dozvěděli se mnoho zajímavých informací o jeho sběratelské vášni a podpoře umění i vědy. Výstava byla obohacena o interaktivní prvky, které umožnily žákům lépe si představit život v rudolfínské době – například ukázky alchymistických pokusů, nebo ukázka dobového stolování na dvoře Rudolfa II.

Celkově byla akce velmi dobře organizovaná, průvodce podával poutavý výklad. Na závěr nás pozval i do kaple, kde ještě probíhají úpravy a restaurování. Ukázal nám její krásnou výzdobu i prostor sakristie, která byla postavena v místě původní městské hradby, kterou je možné z tohoto prostoru vidět. (Netradiční výstavu si nenechal ujít ani školní klub.)

Lenka Potěšilová

VII. třída v knihovně

Žáci 7. ročníku se v druhé polovině března zúčastnili besedy v městské knihovně, která byla inspirována knihou Christopha Drössera „100 dětí“, jež v roce 2021 získala v Německu cenu za literaturu pro mládež. Podstatou lektorského programu bylo ukázat, že ne každé dítě se má tak dobře jako naše děti. V některých zemích se žáci neučí plavat a když spolu s rodiči utíkají ze své země přes moře, utopí se. Jinde jsou děti nuceny pracovat již od 6 let nebo se dívky vdávají ve věku 10 let a místo vzdělávání jsou najednou doma, což má v dospělosti další důsledky. Nebo u nich škola pro všechny, zvláště pro děvčata, vůbec neexistuje. To vše a mnoho dalších skutečností měřených tzv. indexem demokracie, dokládaly další zajímavé tituly. Téma naše sedmáky zaujalo, uvědomili si, že mnoho skutečností přijímají automaticky.

Anežka Zgabajová, Ludmila Černochová

Sádrové odlitky ve školním klubu

Někdy jsou staré osvědčené nápady na vyrábění s dětmi stále prima, alespoň klubíky tedy baví. Nediňte se doma, když budou chtít něco zasádrovat, protože míchání sádry si už vyzkoušeli a šlo jim od ruky. Sádro vylili do formiček na písek, a to bylo radosti, když se druhý den většinou v pořádku vyklopily očekávané tvary. Sádra byla sice všude, ale děti vypadaly blaženě. Své výtvary si posléze nabarvily a už vymýšlejí, co můžeme dělat na Velikonoce.

Anna Hříbková

Školní družina v zámku Kinských

Koncem března se naše školní družina vydala do valašskomeziříčského zámku Kinských. Jako obvykle jsme se těšili na pestrý lektorský program, tentokrát s velikonoční tematikou. V rámci programu se tak děti dozvěděly, proč se malované vejce stalo symbolem Velikonoc, i to, že každá barva kraslice má svůj význam. Během odpoledne děti plnily zajímavé úkoly, odpovídaly na tematické otázky a ve skupinách vytvořily vlastní barevnou kraslici. Programem jsme si připomněli přicházející velikonoční svátky a užili si tak odpoledne plné zábavy a poznání.

Lenka Karolová

První jarní výprava turistického kroužku

V sobotu 29. března se turistický kroužek vydal vlakem do Hostašovic. Odtud jsme pokračovali pěšky přes Straník k poutnímu místu Petřkovické Lurdy. I přes nepříznivou předpověď se nám počasí vydařilo, a svítilo nám i sluníčko. Cestou jsme šli přes louky, kolem potoků a poznávali jarní květiny a u studánky jsme si připomněli den vody. Po několika kilometrech jsme dorazili k poutnímu místu. Zde jsme si vyprávěli příběh spojený se vznikem tohoto místa, společně jsme se pomodlili za naši školu, kamarády a blízké. Po svačince a odpočinku jsme si prohlédli křížovou cestu a vydali se na zpáteční cestu. Výpravu jsme zakončili na dětském hřišti ve Valašském Meziříčí.

Jana Komoňová, Klauďie Pružincová a Lenka Potěšilová

Misijní koláč – podpora PMD

S velkým zájmem a podporou se setkala o 4. neděli postní aktivity naší školy pod názvem Misijní koláč, kterou již roky připravujeme ve spolupráci s Papežskými misijními díly. Jen nyní jsme měli z důvodu covidu a stěhování školy několikiletou pauzu. Je mnoho akcí, které připravujeme pro naše děti, při této chceme spolu s žáky myslet na děti v celosvětové církvi, které se mají jinak. Díky štědrosti těch, kdo pekli, nabízeli nebo za dobrovolný příspěvek nakupovali, se podařilo vybrat částku 20 555,- Kč, tu jsme již odeslali na konto Papežských misijních děl, konkrétně na oblast s názvem „Děti pomáhají dětem“. Ze zaslanych peněz jsou financovány projekty školní (někde se budova školy teprve staví, jinde chybí židličky nebo první učebnice) a základních potřeb (jídlo, voda, hygiena, léky). Těší nás, že se mezi absolventy ZŠ Salvátor najde i někdo takový, kdo nám po letech „zácviku“ u přípravy Misijního koláče sdělí, že se studijně nebo pracov-

ně zabývá touto tematikou. Závěrem chceme poděkovat všem, kdo se za misie modlí.

Ludmila Černochová

Den naruby

Již tradičně slavíme na naší škole Den učitelů tak, že si žáci a učitelé vymění své role. Letos jsme tuto akci přesunuli na 1. dubna. Děti z prvního i druhého stupně si pro své spolužáky a učitele připravily úkoly z různých předmětů a trochu si vyzkoušely, co vlastně učitelské povolání obnáší.

Veronika Masopustová

Úspěch Veroniky Pospíšilové

Každoročně se zapojujeme do výtvarné soutěže Nakresli tři krále (letos: Jako poutníky), kterou pořádá FATYM Vranov nad Dyjí. Opět jsme odeslali několik zdařilých výtvarných prací, které děti malovaly ve škole ve výtvarných výchovách nebo doma, jako např. Veronika Pospíšilová ze VI. třídy. A právě její obrázek zaujal jak laickou, tak odbornou porotu a Verunka se umístila v hodnocení obou porot na 1. místě v II. kategorii! (Stejně krásného umístění dosáhla již v minulém roce, takže je to vlastně obhajoba prvenství.) Blahopřejeme jí k tomuto úspěchu – konkurence v soutěži bývá rok od roku větší – a děkujeme za reprezentaci školy. Do školy byly poslány z Vranova hodnotné věcné ceny, které Veronika převzala. Také Arcidiecéze olomoucká pořádala podobnou soutěž – Nakresli tři krále – s podtitulem – Dobrodružství na cestě. Také tuto soutěž jsme podpořili zasláním několika výtvarných prací. Zde jsme se na stupních vítězů neumístili.

Magda Krupová

Uklidme Česko – zapojení 2. – 5. ročníku 2. ročník

Ve středu 2. 4. vyrazila II. třída na den v přírodě se záměrem uklidit nepořádek, který se v přírodě nachází. Také se chtěla zapojit do akce s názvem Uklidme Česko. Počasí nebylo sice úplně slunečné, ale to vůbec nevadilo. Druháčci se velmi těšili na to, až se rozeběhnou do přírody a budou moci naplnit pytle odpadky. A kam vlastně šli uklízet? Vybrali si obec Zašovou. Hned ráno se vydali na autobusové nádraží, vybaveni nejen velkou svačinou, ale také rukavicemi a pytli, které byly potřeba. Cesta autobusem nebyla dlouhá a již vystupovali na zastávce v Zašově. Před velkou akcí se ještě nasvačili a už se hrnuli do práce. A to byste se divili, jaké „úlovky“ našli. Naplnili tři velké pytle. Akce se velmi vydařila. Děti si uvědomily, že odpadky opravdu do přírody nepatří.

Kateřina Kubjátová

Ve stejný den se **žáci V. třídy** v rámci hodin tělocviku rovněž zapojili do celorepublikové akce Uklidme Česko, která má za cíl nejen odstranit odpadky z našich měst a přírody, ale také zvyšovat povědomí o důležitosti ochrany životního prostředí. Vydali jsme se vybaveni rukavicemi a pytli uklidit prostor kolem Bečvy směrem do města. Počasí nám přálo, a tak jsme mohli bez problémů strávit čas na čerstvém vzduchu. Byla to pro nás příležitost zamyslet se nad tím, jaký dopad na přírodu má naše každodenní chování. Na závěr akce jsme se odměnili zábavou na dětském hřišti, kde jsme si i zacvičili.

Lenka Potěšilová

III. třída a IV. třída

Také třetíci se zapojili do úklidové akce. Ve čtvrtek ráno jsme se

vydali podél Rožnovské Bečvy do parku Kozina. Žáci byli poučeni, na co nemají sahat, a vybaveni rukavicemi. Na poměrně krátkém úseku se nám podařilo nasbírat dva pytle odhozených odpadků. Děti pomohly přírodě a užily si slunný den na čerstvém vzduchu. I čtvrtáci přiložili v rámci celostátní úklidové akce ruku k dílu a alespoň trochu odlehčili přírodě v okolí Vsetínské Bečvy poblíž Poličné.

Veronika Masopustová, Hana Havranová

Přáníčka pro Charitu

Nedávno jsme na webových stránkách zmínili, že se děti z naší školy zapojily do akce Charity VM s názvem „Velikonoční pozdrav pro seniory“. Tímto pozdravem jsou perníčky a přáníčka pro klienty v pobytových a nemocničních zařízeních a sociálních službách v našem děkanátu. Do akce se zapojují spolu s Charitou nejrůznější dobrovolníci i základní školy. Jedni pečou, zdobí a balí perníčky, jiní kreslí přáníčka, další je předávají seniorům. A právě předat tento Velikonoční pozdrav klientům Diakonie se v úterý 8. dubna dopoledne vydali naši nejmenší. Prvňáčci si pro tuto příležitost nacvičili krátké pásmo jarních písniček a říkanek. Děti se na své vystoupení moc těšily a musím říct, že se jim opravdu povedlo. Myslím, že jejich jasné hlásky přinesly stařečkům alespoň trochu té jarní radosti. A protože i venku vykuklo sluníčko, stihli jsme potom ještě i malou procházku k rybníku u Ekocentra, abychom zjistili, zda už tam nakladly žabky vajíčka. 😊

Petra Mikešová

Krajské kolo soutěže školních družstev v šachu

V úterý 8. dubna se v Liptále uskutečnilo krajské kolo soutěže školních družstev v šachu. Už probíhat se mezi osm nejlepších družstev v kraji byl velký úspěch našich mladých šachistů. Naši školu jeli reprezentovat: Ondřej Žamboch z V. třídy, Martin

Křištof a Hubert Holec ze IV. třídy a Emilka Potěšilová z II. třídy. Po náročných a napínavých partiích a po součtu získaných bodů, naši žáci nakonec skončili na 7. místě. I přesto, že se nám nepodařilo umístit na vyšších příčkách, každý z hráčů alespoň jednou vyhrál. Důležité je, že si naši žáci zahráli proti týmům, které patří mezi špičku v kraji a každá taková zkušenost je krokem vpřed pro jejich další šachový růst.

Jiří Krupa

Zápis

V úterý 8. dubna se v odpoledních hodinách dveře naší školy otevřely budoucím prvňáčkům. A protože zápis do první třídy není jen tak ledajaký den, přišly děti svátečně ustrojené a v doprovodu nejen rodičů, ale mnohdy i starších nebo mladších sourozenců či prarodičů. U zápisu musí děti prokázat při plnění úkolů své předmatematické a předčtenářské dovednosti, nakreslit obrázek, zazpívat písničku nebo zarecitovat básničku, nebát se komunikace s paní učitelkou. A protože všichni byli letos velice šikovní, odnesli si na památku na tento svůj první den ve škole kromě pamětního listu také spoustu malých dárečků. Už se na naše budoucí prvňáčky moc těšíme!

Petra Mikešová

Tělocvik s trenérem Ondrou

Již podruhé v tomto školním roce se naši druháčci setkali s vedoucím trenérem Ondrou Koňářkem, který 9. dubna připravil pro naše děti zajímavou hodinu tělocviku. Žáci si mohli vyzkoušet nové pohybové hry zaměřené na rozvoj obratnosti, rychlosti a herní dovednosti. Chtěla bych tímto poděkovat p. Koňářkovi za vstřícnost a spolupráci s naší školou.

Eva Novosadová

Zámek Lešná – výukový program pro prvňáčky

Ve středu 9. dubna se prvňáčci vydali na zámek do Lešné na výukový program Velikonoce ve světě. Jak už sám název napovídá, řeč byla nejen o velikonočních tradicích u nás, ale také o tom, jak se slaví Velikonoce jinde ve světě. Děti se formou her a soutěží seznámily s velikonočními tradicemi ve Francii, v Německu či v Americe. Daly si závody v hodu vejcem do výšky, v hledání vajíček i v koulení vejce vařečkou. A protože nám tentokrát počasí přálo a aby toho hraní nebylo málo, měly ještě dostatek času pokračovat ve hře i v rozkvetlém zámeckém parku.

Petra Mikešová

Den v přírodě – III. třída

Víte že:

- 9. 4. navštívil náš 3. ročník za krásného slunečného počasí Záchrannou stanici pro volně žijící zvířata v Hošťálkově?
- se třetáci nezalekli československých vlčáků, rozličných ptáků a ptačích dravců, ani divokého prasete, lam, koz, vydry, lišek či ovčí?
- největší strach jim nahnal srnec Hubert?
- ze savců na jaře zachraňujeme vždy veverku, pokud je na zemi; zajíčky či srnčata, pokud nejsou viditelně zraněná a jsou v pelišku, ne?
- výr velký je největší evropská sova, samička je větší než sameček, váží nanejvýš 3,5 kg, spořádá klidně i ježka, jeho zbytky druhý den i s bodlinami vyvrhne?
- sokol ve střemhlavém letu může dosáhnout rychlosti až 400 km/hod?
- straka obecná nekrade jen lesklé věci, ale všechno, co uvidí (např. i dětskou ponožku)?
- sýček obecný je v ČR kriticky ohrožený, je to druhá nejmenší

sova žijící u nás, má obrovské oči v poměru k tělu a malý mozek?
- klokan (alespoň ten „valašský“ z Hošťálkové) je menší, než jsme si mysleli, není větší než my třetíáci?
Tolik z nových poznatků žáků III. třídy. Děti by si určitě rády tuto návštěvu zopakovaly nebo by pozvaly paní doktorku Křupalovou k nám do školy.

Anna Hříbková a žáci III. třídy

Nakresli obrázek křesťanských Velikonoc...

tak znělo zadání postní výtvarné soutěže, kterou pořádal žákovský parlament na naší škole. Soutěž byla rozdělena do kategorií podle věku, a přestože se výtvarných děl sešla jen malá hromádka, tak bylo z čeho vybírat. Jeden obrázek hezčí než druhý. Hlasovat mohl každý jen jednou a výsledky byly opravdu těsné.

V mladší kategorii 1. – 3. ročník se na **1. místě** umístila **Sofie Folvarčná (3. roč.)**, **2. místo** obsadila **Valentina Petrová (3. roč.)** a o **3. místo** se dělí **Marie Zavičáková** s **Nikolou Žilinskou** (obě 1. roč.).

Ve starší kategorii 4. - 5. ročník obsadila **1. místo** **Helena Juránková**, o **2. místo** se dělí **Karolína Marušáková**, **Anna Zavičáková** a **Ester Hovorková** a **3. místo** patří **Štěpánu Petrovickému** (všichni z 5. roč.). Oceněným malířům blahopřejeme a všem děkujeme za zapojení do soutěže.

Marie Čtvrtníčková

Co plánujeme:

Zveme všechny rodiče žáků a další zájemce o problematiku sociálních sítí na přednášku na téma – **Rizika virtuálního světa** – která se uskuteční **23. 4. v jídelně školy v 15:30** (viz plakátek). Určitě si nenechte tuto přednášku ujít.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SALVÁTOR ZVE RODIČE NA BESEDU RIZIKA VIRTUÁLNÍHO SVĚTA doc.PhDr. René Szotkowski, Ph.D.

- Aktuální trendy v oblasti rizikového chování dětí na internetu
- Kybernetické formy agrese a kyberšikana
- Rizika spojená s online seznamováním a fenomén **kybergrooming**
- **Sexting** a jeho potenciální následky
- Nové typy sociálních sítí a jejich vliv na chování a vnímání dětí

23.4. 2025
OD 15:30 hod.

ZŠ Salvátor Valašské Meziříčí (jídelna)

Vstup zdarma

Centrum pro rodinu

Ekušpacír

První ekušpacír tohoto roku se uskutečnil mezi obcemi Špičky, Skalička a Kelč. Hlavním lákadlem byl jistě Červenkův větrný mlýn, který se nachází v obci Skalička. Prostřednictvím dvanácti koňských povozů zde byl přemístěn z Dřevohostic. Mlelo se tu údajně až do roku 1966. Celou historii nás na místě provázel jeden z přímých potomků. Postupně nám řekl veškeré technické detaily celodřevěné stavby. A tak nám

nezbylo, než nad důvtipem dávných předků nejenom tiše přemýšlet, ale v duchu jim udělit i nesporně zaslouženou hlubokou poklonu.

Tak jako vždycky, i tentokrát se dělíme o nejrůznější občerstvení. V kurzu jsou především pekařské výtvary v podobě všelijakých lákavých, až nebezpečně jedlých buchet.

Po nasycení těla pak vystřídá lehce stravitelná porce stravy duchovní. Převažující vzorní katolíci, hrstka jakých takých reprezentantů adventismu, jakož i nejméně jeden vyznavač českobratrského protestantismu při naslouchání předčítaným novozákonním textům souhlasně přikyvuji, čímž dávají najevo, že autentické Boží slovo dokáže elegantně přemostit i ty nejhlubší teologické překážky.

Pak už směřujeme do Kelče a po devítikilometrovém putování nasedáme do autobusu a cestou obdivujeme krajinu se zapadajícím sluncem. Myslím, že všichni žasneme a chválíme Boha za tu nádhru stvoření a děkujeme za dnešní společenství při procházce.

Jana Trusínová a Franta Tomanec

RANDE PRO VÁS DVA

středa 7. května 2025 v 18 h

Zubří - kavárna Tipkafe

- večere ve dvou při svíce
- filmová upoutávka na manželské večery
- věnujete si čas

Přihlašování přes QR CODE
nebo www.valmez.dcp.cz

POUŤ SENIORŮ

22. 5. 2025 SVATÝ HOSTÝN

11:40 mše svatá,
hlavní celebrant P. Zdeněk Stodůlka

Doprovodný program:

- 11:00 růženec světla
- polední pauza (harmonika, oběd)
- 14:00 odpolední program (beseda, cesta světla, křížová cesta, výstup na rozhlednu, komentovaná prohlídka)
- 15:00 májová pobožnost v bazilice, požehnání

ARCIDIECÉZNÍ CENTRUM PRO
RODINNÝ ŽIVOT
OLOMOUCKÉ

Arcidiecézní centrum pro
Rodinný život

www.rodinnyzivot.cz
matlochova.marketa@ado.cz
+420 587 405 250

**8. - 11. 5.
2025**

PUTOVÁNÍ

- ✓ TRASU NAJDEŠ NA QR CODE
- ✓ CELKEM NÁS ČEKÁ PŘES 80 KM
- ✓ PŘIHLÁŠENÍ DO 20. DUBNA

přidej se k nám
objev smysl pouti
žasni nad přírodou

BLIŽŠÍ INFORMACE
A PŘIHLÁŠENÍ

733 741 636

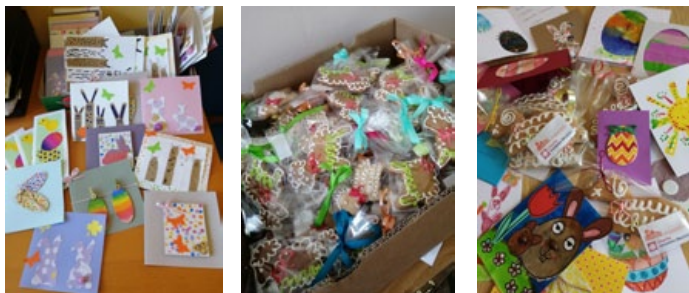

Velikonoční pozdrav pro seniory

Centrum pro rodinu Valašské Meziříčí a Charita Valašské Meziříčí srdečně děkují všem, kteří se zapojili do akce „Velikonoční pozdrav pro seniory“. Díky společnému úsilí bylo možné potěšit více než 1200 seniorů v pobytových zařízeních, nemocnicích i domácnostech.

Příprava této akce si vyžádala velké úsilí mnoha organizací a jednotlivců. Někteří se věnovali pečení perníčků, jiní jejich zdobení a balení, další vyráběli přáníčka a připravovali program. Poděkování patří maminkám z Klubíku ve Valašském Meziříčí a Rožnově pod Radhoštěm, členům Klubu seniorů ve Valašském Meziříčí, žákům základní školy Žerotínova, Salvátor, Masarykova, Poličná, žákům Praktické školy Křižná a ZŠ 5. května v Rožnově pod Radhoštěm, žákům ZŠ Zašová a dětem z mateřské školky Zašová. Dále děkujeme Speciálně pedagogickému centru ve VM, dětem v náboženství, které chodí na faru ve VM, studentům SPŠ stavební a dětem mateřské školky Seifertova ve Valašském Meziříčí, organizaci Emcéčko a Lipová chaloupka v Sokolovně, školní družině Branky, dobrovolníkům z farností Kelč, Valašské Meziříčí, Rožnov pod Radhoštěm a Valašská Bystřice.

CPR a Charita VM

Charita Valašské Meziříčí

Program „Blázníš?! No a?“ podpořil duševní zdraví žáků a studentů

Již posedmé Sociální rehabilitace Amika úspěšně realizovala interaktivní a zážitkový program „Blázníš?! No a?“, který je určen pro žáky základních a středních škol ve Valašském Meziříčí a okolních obcích. Program si klade za cíl podporovat duševní zdraví mladých lidí, rozvíjet osvětu v oblasti duševní hygieny a přispívat k destigmatizaci duševních onemocnění.

Během jednodenního programu mají účastníci možnost prostřednictvím různorodých aktivit, včetně skupinových diskuzí, zážitkových technik či sdílení osobních zkušeností, bezpečně nahlédnout do problematiky duševního zdraví. Nedílnou součástí je i praktický nácvik relaxačních metod, které mohou využívat v každodenním životě. Program účastníkům pomáhá lépe porozumět vlastnímu psychickému rozpoložení a vybavuje je nástroji pro jeho zvládnutí.

„Naším cílem je nejen informovat, ale především poskytnout prostor pro otevřený a bezpečný dialog o duševním zdraví, bořit předsudky a posilovat vzájemný respekt mezi mladými lidmi,“ uvádí Bc. Blahoslava Holíšová, vedoucí Sociální rehabilitace Amika.

Program se setkává s velmi pozitivními ohlasy, jak ze strany samotných žáků a studentů, tak ze strany pedagogů. Účastní-

ci oceňují především otevřenost, prostor pro vlastní vyjádření a možnost praktického využití získaných dovedností. Pedagogové pak často vyzdvihují přínos pro třídní kolektiv, srozumitelnost programu a jeho význam v oblasti prevence.

Na základě dosavadních zkušeností si velmi vážíme příležitosti realizovat program přímo ve školním prostředí, kde může mít tato forma podpory duševního zdraví dlouhodobý a pozitivní dopad.

Bc. Blahoslava Holíšová
vedoucí Sociální rehabilitace Amika

Příběh paní Marie, klientky Terénní služby Domino

Příběhy klientů Terénní služby Domino jsou velmi různé, tak jako jsou různí jejich tvůrci – samotní lidé. Nejsou to jen ti, kteří žijí a přespávají na ulici. Pracujeme i s těmi, kteří žijí v nevyhovujících podmínkách, ve kterých by většina lidí žít nedokázala. Mezi takové patří i paní Marie. Má 69 roků a jsme s ní v kontaktu zhruba 5 let. Žije i se svými kočkami v malém roubeném přístřešku (cca 6 m²) bez vody, elektřiny a možnosti topení, vaří si

na plynovém vařiči. Začala spolupracovat s naší službou po tom, co jsme ji oslovili před marketem, a protože byla bez finančních prostředků, začali jsme s ní řešit vyřízení důchodu a základního zajištění. Od té doby jsme s ní v kontaktu a dáváme podporu v tom, co aktuálně řeší.

Nyní jsou to vážné otázky související s jejím zdravím. Paní Marie před nedávnem přišla o důležitý kontakt. Chodila své známé pravidelně venčit psa. Díky tomu měla dostatek pohybu i citové pouto se zvířetem. Známa se přestěhovala a Mariin psychický a fyzický stav se výrazně zhoršil. Po jedné z návštěv jsme řešili jedno z těžkých dilemat, které s naší prací souvisí. A to, jestli paní zprostředkujeme lékařskou pomoc i proti její vůli. Přestože měla výrazné problémy s chůzí a měli jsme obavy z dehydratace a podvýživy, snažili jsme se ji v první řadě podpořit a i zprostředkovat co největší pomoc z jejího přirozeného okolí (její známá, oživení kontaktů alespoň s některými členy rodiny). Respektovali jsme její přání sanitku nevolat a zintenzivnili návštěvy u ní. Přivezli jsme jí berle a potravinovou pomoc a podpořili ji v procházkách. Při příští návštěvě už paní Marie stála bez opory a byla viditelně veselejší. Díky berlím začala opět chodit na procházky a 2x týdně ji začal navštěvovat vnuk, který ji vozí nákupy a vodu. A paní Marie vyjádřila naději, že si za pomoci berlí zkusí opět sama zajít nakoupit do nedalekého obchodu.

Přestože problém celé situace paní Marie je hluboký a není jisté, jak se vše bude vyvíjet s jejími přibývajícími léty (případně se zhoršujícím se stavem jejího obydlí), bylo i pro nás cenné vidět, jak se pro tuto chvíli její situace zlepšila.

Bc. Kateřina Pekárková
sociální pracovnice Terénní služby Domino

Ohlasy a svědectví

(Ne)obyčejná cesta

Milí farníci, rádi bychom se s Vámi podělili o radost z prožité poutě do Říma. Část z Vás se poutě účastnila, naše byla trochu jiná v tom, že jsme do Říma chtěli vyrazit opravdu jako poutníci, se vším všudy a urazit část po stopách nejstarší poutnické trasy, která vede k hrobu sv. Petra, po Via Francigena.

Zvládli jsme oříšek v podobě sbalení naší šestičlenné posádky (dva dospělí a děti ve věku 0 – 9 let) a v první části poutě navštívili města jako Padovu, Florencii a pěší pouť započali u mės-

tečka Capranica. Kilometry, které jsme našlapali, vedly lískooříškovými sady, olivovými háji i neuvěřitelnou soutěskou před městečkem Capranica. Pro naše čtyři malé poutnice to s batohy na zádech a ve stanech bylo velké dobrodružství. A poslední dny připojení se k národní pouti, návštěva Říma a Vatikánu, byla úžasná tečka na závěr.

Jsmo moc vděční za naše zážitky (sdíleli jsme je na Facebooku pod účtem Poutníci naděje nebo na stránkách petrovci.webnode.page), ale poutí jsme chtěli povzbudit všechny v tomto jubilejním roce vyrazit, ať už do Říma nebo na místa, kde jsou otevřeny brány, a prožívat tak milosti, které tento rok nabízí.

Lucie a Michal Petrovi s dětmi

Pozvánky a inzerce

Dortová kavárna

Milí čtenáři Života farností, bratři a sestry, srdečně Vás zveme k příjemnému sladkému posezení tentokrát v dortové kavárně, kterou pro Vás připravujeme na neděli 27. dubna od 9 do 12 hodin. Tentokrát využijeme kromě jídelny ZŠ Salvátor také prostor tělocvičny. Těšit se všichni můžeme na rozmanité druhy dortů. Všechny bude spojuvat lahodná chuť a výjimečný požitek. Naše cukrářky tvoří z těch nejlepších a nejkvalitnějších surovin, ze kterých vzniknou oblíbené tradiční dorty jako například čokoládový, medovník nebo ovocný dort. Mnohé také zvolí nové a neobvyklé varianty i výrobní postupy, že vykouzlí něco zcela mimořádného z říše dortů, jako je například mechový či tiramisu dort. Věříme, že si opravdu pochutnáte a nebude pro Vás přítěží zaplatit i odpovídající cenu, díky které získáme další potřebné peníze ke stavbě budovy pro děti na Stříbrné ulici. Děkujeme za pochopení, že tentokrát nebude možné prodávat dorty také s sebou domů. V kavárně samozřejmě nebudou chybět výborná káva a limonáda pro děti. Při minulém zákuskové kavárně nás velmi mile překvapil Váš zájem. Tentokrát uděláme všechno pro to, aby se dostalo na každého. A větší prostor jistě nabídne ještě lepší podmínky k příjemnému setkání rodin a přátel.

Také nabízíme místo v Rybičkách, kde pohlídáme menší děti, které si mohou ve školce pohrát. Pro děti, které budou chtít zůstat v blízkosti svých rodičů, nachystáme dětský koutek i v tělocvičně.

Velice děkujeme za ochotu a pomoc všem, kteří se podílejí na přípravách i průběhu celé akce. A už nyní se těšíme na hezké setkání s Vámi.

*Za spolek Děti – naše naděje
Eliška Štefková*

Pozvání na Festival mladých do Medžugorje

Milí farníci, mladí věkem i duchem, také v letošním roce stejně jako v letech předešlých plánujeme poutní zájezd do místa KRÁLOVNY MÍRU A POKOJE – do MEDŽUGORJE. Termín poutě na Mladifest je od 31. 7. do 9. 8. 2025. Vzhledem k tomu, že v posledních letech bývá kapacita v autobuse rychle naplněná, doporučuji všem zájemcům,

aby s přihlášením neváhali. Místa, která se nenaplní do konce dubna, poskytnu všem ostatním zájemcům z okolních farností. I v letošním roce bude možnost ubytování jak ve stanech, tak v apartmánech. Bližší informace budou vyvěšeny na plakátku, případně zodpovím telefonicky. Tak neváhejte a pojedte s námi. Kam jinam bychom v dnešní době měli jet pro pokoj a povzbuzení, než k naší nebeské mamince KRÁLOVNĚ MÍRU A POKOJE. Přihlásit se můžete na tel. **606 724 928** nebo emailem na adrese jindrich.vrana70@seznam.cz.

Jindra Vrána

SPOLEK DĚTI NAŠE NADĚJE, DS RYBIČKY
A DOBROVOLNÍCI VÁS SRDEČNĚ ZVOU DO

exkluzivní
DORTOVÉ KAVÁRNY
JÍDELNA A TĚLOCVIČNA ZŠ SALVÁTOR

DUBEN
Neděle 27 2025
PO MŠI SVATÉ V 8:00 A 9:30 HOD.

Dětský koutek a hlídání dětí v DS Rybičky
Můžete se těšit na vynikající dorty a výbornou kávu
Výtěžek z akce bude použit na financování projektu pro
naše nové dětské skupiny na Stříbrné ulici
www.detinasenadeje.cz

Matrika

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Štěpán Kučera

Dominik Denk

† Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Marie Pernická *28. 9. 1936 +21. 3. 2025, Podlesí 266
Josef Hruška *17. 1. 1941 +22. 3. 2025, U Kasáren 979/25
Ludmila Skýpalová *18. 9. 1971 +24. 3. 2025, Jarcová 110
MUDr. Libuše Rohanová *20. 3. 1960 +26. 3. 2025, Křižná 616/17
Jiřina Vlčková *21. 6. 1939 +29. 3. 2025, Krátká 709
Karel Sikora *10. 9. 1936 +30. 3. 2025, Poličná 266

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat
na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

23.05.25

NOC KOSTELŮ

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Farnost Valašské Meziříčí a Charita Valašské Meziříčí vás srdečně zvou na Noc kostelů 2025, která se uskuteční v pátek 23. května ve Valašském Meziříčí. Letos proběhne ve spojení s Meziříčskou muzejní nocí. Naše kostely se připojují k celé řadě objektů, které se v tuto výjimečnou noc otevrou veřejnosti a nabídnou návštěvníkům jedinečnou možnost nahlédnout do jejich historie, atmosféry i současného života. Přehled zapojených institucí i s jejich programem najdete na <https://mmn.kzvalmez.cz>.

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a v kostele sv. Jakuba bude připraven pestrý program pro návštěvníky všech věkových kategorií.

Farní kostel:

18:30 – Dětský pěvecký sbor Minidizo

19:00 – Taneční skupina D-company

19:15 – Pěvecký soubor Coro Valacco

20:30 – Komentovaná prohlídka kostela (Mgr. Petr Zajíc)

Po celý večer: výstup na věž kostela, kavárna ve dvoře, aktivity pro děti, výstava ornátů a liturgických předmětů

Kostel sv. Jakuba

21:00 – Pěvecký sbor Cantio

Výstava k 75. výročí úmrtí P. Josefa Toufara a k tématu Číhošťského zázraku

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Sousoší sv. Františka a jeho druhů před Lateránskou bazilikou. Zde přišel svatý František žádat papeže o schválení řehole. Papež je nejdříve odmítl, v noci však měl sen, ve kterém viděl, jak sv. František podpírá hroučící se papežskou baziliku. Proto je opět zavolal a řeholi schválil.

Vlevo vidíte západ bratra Slunce v Assisi, dole je kostel nad hrobem sv. Františka v Assisi.

